

OŠ VODICE

OB ŠOLI 2

1217 Vodice

KAPLJICE VODIC

Januar 2019

Mentorica: Andreja Bečan

POVZETEK

Vodice so polne majhnih potokov in izvirov. Po vodnatosti je kraj tudi dobil ime. Kapljice Vodice-voda so osnova za naš turistični spominek – krpico za brisanje potu. Na njej je narisano zemljevid kolesarske poti na katerem so označene znamenitosti in slavne osebnosti. Na označenih točkah na kolesarski poti se tako kolesar lahko ustavi in posluša zgodbe kapljic Vodice. Te pripovedujejo o zanimivostih, povezanih z znamenitostmi in znanimi osebnostmi. Spominek je tako uporabne narave, hkrati pa promovira Vodice, vodo ter zdravega duha v zdravem telesu.

UVOD

Odločitev, kateri spominek bomo izbrali med vsemi idejami, ni bila lahka. Razmišljali smo o družabni igri o Vodicih ter mlinčku kot obesku za ključce in še kaj. Učiteljica nam je namignila, da bi bilo kaj v povezavi s kolesarskimi potmi, saj so se na občini Vodice v okviru projekta LAS odločili narediti kolesarsko pot in jo povezati s sosednjimi občinami. Odločili smo se to pot obogatiti s potovanjem kapljic Vodice. Idejo smo našli v imenu Vodice, ki skriva v sebi veliko vodnih izvirov oz. nahajališč podzemnih voda. Tako kot ima kolesar pravico kolesariti po naši občini in je dobrodošel, ima tudi pravico do sveže pitne vode, kar nam omogoča in zagotavlja Ustava Republike Slovenije. Obe dejstvi smo želeli poudariti na našem turističnem spominku, ki je krpa za brisanje potu, na kateri je odtisnjen zemljevid kolesarske poti, obogaten z zgodbami o vodiških kapljicah, ki so predstavljene na prav poseben način. Verjamemo, da bo kolesar na kolesarjenju po naši občini poskrbel tako za telo kot duha.

1. OBČINA VODICE

Vodice so naselje na južnem robu Kranjskega polja in sedež istoimenske občine. Prvič je kraj omenjen v 11. stoletju. Površina občine Vodice meri 31,4 kvadratnih kilometrov. Nadmorska višina občine je 339,2 m. V občini Vodice živi 4861 prebivalcev. Naš župan je Aco Fran Šuštar. Naša občina še ni turistično razvita, a ima vse pogoje, da bi bila bolj prepoznavna ... Imamo pa dve turistični zanimivosti, ki sta znani širši Sloveniji: Jernej Kopitar ter pekarna prest Jagodic.

2. DELOVNA EKIPA

1. Janez Hrženjak
2. Jure Hrženjak
3. Sergeja Lavrih
4. Nika Podgoršek
5. Sandoleja Pučko
6. Špela Rakun
7. Sara Bonča

8. Špela Kraner Novak
9. Ema Bohinc
10. Nika Dermastja

3. NAČRT DELA IN ČASOVNICA

Ker vsi učenci prvo leto obiskujemo turistično vzgojo, smo se morali naučiti nekaj splošnih stvari o turizmu.

Ko smo že usvojili nekaj osnov, smo združili glave in s pomočjo našega vedenja (prihajamo iz različnih naselij občine Vodice), spleta in literature naredili še kratek pregled trenutnega stanja turizma v občini Vodice. Izvedeli smo, kaj privlači turista in kaj je zanj zanimivo. Vse to smo združili v knjigi z naslovom *Gremo mi po Vodica*, ki smo jo izdelali sami.

Po uvodnem delu o turizmu v Sloveniji in v Vodica smo začeli iskati idejo za turistični proizvod. Iskali smo jo dolgo časa in se v mnogih stvareh nismo strinjali, na koncu pa je vendarle padla odločitev.

Začelo se je delo. Srečevali smo se 1x-tedensko z začetkom v septembru. Delali smo od 1 do 2 uri na srečanje. Delo je potekalo v šoli kot tudi na terenu, vse pa je prikazano v spodnji časovnici.

SEPTEMBER	- prijava na projekt TPLG - osnove turizma (izdelava knjige <i>Gremo mi po Vodica</i>)
OKTOBER	- Obisk prireditve Odprta kuhinja v Ljubljani in ogled spominkov na TIC-u ter tržnici (5. oktober) - osnove turizma (izdelava knjige <i>Gremo mi po Vodica</i>)
NOVEMBER	- turizem v občini Vodice (izdelava knjige <i>Gremo mi po Vodica</i>) - skupni elektronski naslov gremomipovodica@gmail.com - iskanje ideje za turistični spominek
DECEMBER	- iskanje ideje za turistični spominek - vzpostavitev kontakta z občino Vodice in predstavitev ideje - nabiranje gradiva in pisanje seminarske naloge TPLG - ogled Salzburga in avstrijskih spominkov (8. december)
JANUAR	- nabiranje gradiva in pisanje seminarske naloge TPLG - predstavitev ideje ravnatelju - prošnja na občino Vodice za analizo vode v Žegnanem in Dobruškem studencu - oddaja naloge TPLG (31. januar)
FEBRUAR	- srečanje s turističnim društvom Vodice - intervju z Luko Janežičem in Žanom Kranjcem - ogled terena in opredelitev točk, na katerih bodo predstavljene posamezne zgodbe - snemanje zgodbe o kapljicah Vodice - izdelava predstavitve za tržnico TPLG

MAREC	• izdelava predstavitve za tržnico TPLG • analiza vplivov na pitno vodo Žegnanjskega in Dobruškega studenca (teren) • promocija na šolski spletni strani
APRIL	• fotografiranje terena • tržnica TPLG • promocija v glasilu <i>Kopitarjev glas</i>

4. PREDSTAVITEV TURISTIČNEGA SPOMINKA KAPLJICE VODIC

4.1 MOŽNOSTI

Preden smo se odločili za končni spominek, smo imeli v mislih nekaj idej, ki se niso uresničile.

-**VODICE JAJČEK**: to je čokoladni jajček z vsebino vodiških znamenitosti.

- **KAPLJICA**: glinena posodica v obliki kapljice z zemljevidom Vodice v notranjosti.

- **DRUŽABNA IGRA**: je igra, v kateri se informiramo o zanimivostih v občini Vodice.

- **MLINČEK VODICE**: to je stojalo za ključke v obliki mlinčka.

4.2 IZBRAN TURISTIČNI SPOMINEK

Končna ideja za turistični spominek je **krpica za vpijanje potu z imenom Kapljice Vodic**, na katero bo odtisnjena kolesarska pot po občini. Kolesarju bo služila za brisanje potu, hkrati pa bodo na njej zemljevid kolesarske poti in točke, na katerih se lahko kolesar ustavi in posluša zgodbe kapljic Vodic, ki pripovedujejo o vodi, znanih osebnostih in znamenitostih.

Dejstvo je, da voda kroži, ne nastaja in ne izginja. Pretaka se sem in tja, tako so se kapljice že v preteklosti združevale v potoke, obiskale številne znamenitosti in številne znane osebnosti, o katerih govori naš spominek.

Namenoma smo prvo črko Vodic podčrtali, saj Vodice lahko razumemo kot vōdice ali kot kraj Vodíce.

Zgodbe vodiških kapljic, označene s številkami, so v prilogi 3.

4.3 PODLAGA ZA TURISTIČNI SPOMINEK

- nove kolesarske poti (projekt LAS na občini Vodice), šport, znoj
- ime kraja Vodice (vodni izviri, podzemna voda), pravica do pitne vode (Ustava RS), Vodna učna pot učencev OŠ Vodice (oživitev)
- znamenitosti in znane osebnosti ob poti

a) NOVE KOLESARSKE POTI

Na spletni strani občine Vodice smo prebrali, da se na občini pripravlja projekt LAS – kolesarske poti. Zaposlenim na občini smo pisali z našega elektronskega naslova gremomipovodicah@gmail.com in jih prosili, če nam lahko posredujejo gradivo o kolesarskih poteh. Predvsem so nas zanimali zemljevidi, izvedeli pa smo tudi, da na občini želijo v bodoče pripraviti tudi opis znamenitosti ob poteh, kar pa smo si mi zadali za našo nalogo.

Projekti, povezani s kolesarskimi potmi, so v prilogi 1. Med vsemi navedenimi smo si izbrali zadnji projekt, to je Vodiška kolesarska pot, ki je tudi podlaga za naše zgodbe Vodiških kapljic. Zemljevid smo računalniško obdelali in ga poenostavili.

VODIŠKA KOLESARSKA POT

Vir: <https://www.vodice.si/objava/147592>

b) IME KRAJA VODICE, PITNA VODA

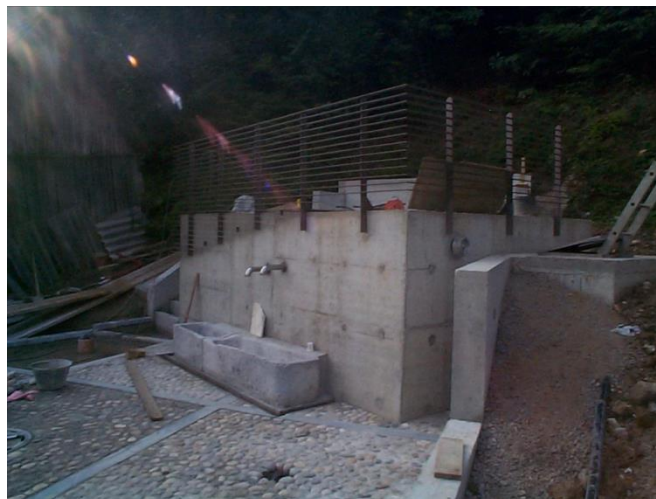
Že dolgo se ukvarjamo z izvorom imena kraja Vodice, ki vsebuje veliko naravno danost – vodo. Vodice so znane po številnih izviri. Za osnovo vodnih danosti smo vzeli že narejen projekt z naslovom Vodne učne poti občine Vodice. Učenci naše šole pod vodstvom ge. Jožice Radičevič in ge. Lidije Šuštar so že raziskovali vodne vire. V svoji nalogi navajajo:

Značilni so ponori na SZ občine, kjer je precej izvir, ki v suhem vremenu izginjajo v ponore, ob deževju pa se voda razliva po poljih in travnikih. Pravijo, da so Vodice dobile ime po teh številnih potokih. Vodiško-Skaruško ravnino naj bi v pleistocenu prekrivalo jezero, v katerem so se odložile plasti gline. Voda danes zato ne more odtekat v tla in nastali so majhni potočki, ki tečejo pri Vodica proti JV, se združijo v vodo, ki doseže Bukovico in izgine v prodna tla. Prav zaradi podtalnice so ljudje postavili na dvoriščih v preteklosti številne vodnjake, nekateri od njih so ohranjeni in obnovljeni po starem.

Kolesarji bodo tako Vodice izkusili na dva načina. Prvi so sigurno vodice, ki jih oblivajo na kolesu zaradi napora, druge vodice pa bodo kolesarji lahko okusili v obliki dveh pitnih vodnih virov. Ustava RS namreč določa v 70.a členu, da ima vsakdo pravico do pitne vode, da so vodni viri javno dobro v upravljanju države ter da služijo prednostno in trajnostno oskrbi prebivalstva s pitno vodo. S to idejo želimo tudi poudariti to odlično in veličastno pravico, ki jo imamo od nedavnega zapisano v Ustavi RS.

Prvi izvir je Žegnan studenec pri mlinčkih blizu kraja Bukovica, katerega zgodbo so učenci raziskali v turistični nalogi leta 2016.

Drugi izvir pa je Dobruški studenec, o katerem so pripovedovali učenci, ki v letošnjem šolskem letu sodelujejo pri projektu Turizmu pomaga lastna glava.

Vir za fotografiji: Občina Vodice

Pri obeh virih bo potrebno zagotoviti analizo pitne vode, opraviti popis tveganja onesnaževalcev, saj mora biti kolesarjem zagotovljena neoporečna pitna voda.

Na občini so nam dejali, da je Dobruški studenec urejen, analize opravlja oz. naroča JP Komunala Vodice, d. o. o. (ker so bili izvidi občasno neustrezni, je na studencu nameščeno obvestilo, da je uporaba vode na lastno odgovornost).

Za Žegnan studenec pa bo potrebno opraviti še analizo pitne vode.

c) ZNAMENITOSTI IN ZNANE OSEBNOSTI

V občini Vodice še nimamo informativnih tabel o znamenitostih in znanih osebnostih. Ti podatki in zgodbe zato običajno ne pridejo med obiskovalce, v našem primeru kolesarje. Prevelik zalogaj bi bil, da bi ob kolesarsko pot začeli postavljati informativne table, zato smo se odločili, da bomo našli primerna mesta, kjer se bodo kolesarji lahko ustavili in spoznali zgodbo o določenih znamenitostih oz. osebnostih.

Zgodbe bodo posnete, posnetki pa objavljeni na YouTube kanalu, tako da bo lahko vsak kolesar prosto dostopal do njih. Vključene bo moral imeti le mobilne podatke, pri sebi pa slušalke. Posamezne zgodbe bodo tako vključene v pot Vodiške kaplje. Voda namreč ne izginja, ne nastaja, ampak menja le agregatna stanja. Današnja voda, kapljice, Vodiška kaplja je torej potovala že v preteklosti, pretakala se je v znamenitostih ali mimo njih, uporabljale in pile pa so jo tudi vodiške znane osebnosti.

5. FINANČNI NAČRT

Krpica za pot (20x)	
Material (blago)	30 EUR
Žičke	10 EUR
Tisk	80 EUR
Predstavitev na stojnici	
Lesen pano (zemljevid)	0 EUR (recikliran material)
Barve (zemljevid, kolo)	20 EUR
Kolo	0 EUR (recikliran material)
Lončki	2,5 EUR
SKUPAJ	142,5 EUR

6. PROMOCIJA TURISTIČNEGA SPOMINKA

Turistični spominek bomo najprej predstavili na občini Vodice. Glede na to, da imajo v načrtu označitev kolesarskih poti in kasneje opremiti le te z informativnimi tablam, bodo morda zainteresirani tudi za spominek – krpica za pot (Kapljice Vodic), ki bi ga lahko priredili za njihove potrebe. Glede našega namena smo v stiku z županom g. Acom Francom Šuštarjem in z go. Tatjano Resman.

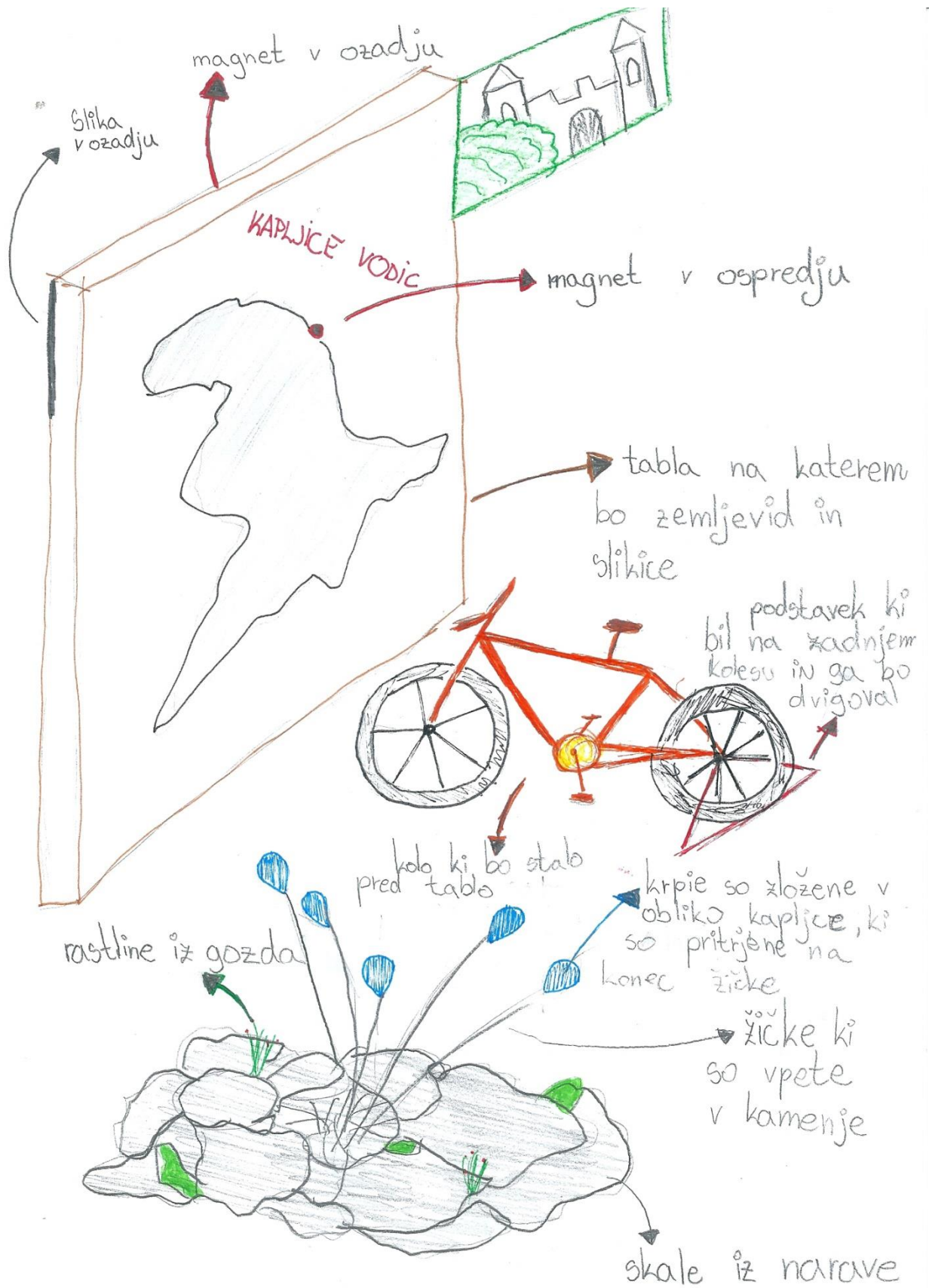
Povezali se bomo z lokalnim podjetjem Mclow, ki bi lahko natisnilo na krpice zemljevid. Stopili bomo v kontakt s kolesarskim društvom Rog, ki s pomočjo občine organizira veliko nagrado občine Vodice. Kolesarji bi lahko dobili kot simbolično darilce tudi naš nov spominek. Slednji bi bil idealen za promocijsko darilo naše občine.

Za začetek bi morda lahko pridobili nekaj denarja iz projekta kolesarskih stez na občini in bi tako natisnili krpice, ki bi se prodajale na bencinski črpalki, v trgovini Bergant, na pošti, povezali pa bi se lahko tudi z gasilci, saj so kapljice pomemben del gašenja požarov. Morda bi se simbol kaplje lahko ponovil tudi pri gasilcih.

Vir: <https://www.mclow.si/>

7. PREDSTAVITEV NA STOJNICI

1. Stojnice ne bomo potrebovali.
2. Na sredini prostora bo kolo, ki bo stalo na podstavku, da ga bo lahko obiskovalec v vlogi kolesarja poganjal.
3. Zraven kolesa bo zloženo kamenje, iz katerega bodo škropile na žičkah pritrjene kaplje, ki se razvijejo v krpico za pòt.
4. Obiskovalec se bo usedel na kolo, dobil bo slušalke, s katerimi bo v ozadju poslušal posnetek šumenja vode.
5. Pred kolesarjem bo lesen pano, na katerem bo zemljevid občine in kolesarske poti (ta bo vrezana v zemljevid).
6. Nekdo iz skupine bo premikal žebliček (magnet) po tej poti tako hitro, kot bo kolesar poganjal kolo. Na kolesu bo pritrjena plastika, ki bo ropotala ob poganjanju pedal.
7. Ko bo kolesar prišel do določene točke, bo imel možnost poslušati zgodbo. Ustavil se bo in prisluhnul. V kolikor bo prišel do točke izvira s pitno vodo, bo kolesar ob zgodbi dobil tudi kozarec pitne vode.
8. Nekdo iz skupine bo kolesarju ob poslušanju zgodbe pokazal fotografijo razgleda s tiste točke.
9. Ob koncu poti kolesar izžreba kapljico, morda pa se mu ta razvije v krpico za pòt, ki jo prejme kot darilo, na njej pa so narisane kolesarske poti.

ZAKLJUČEK

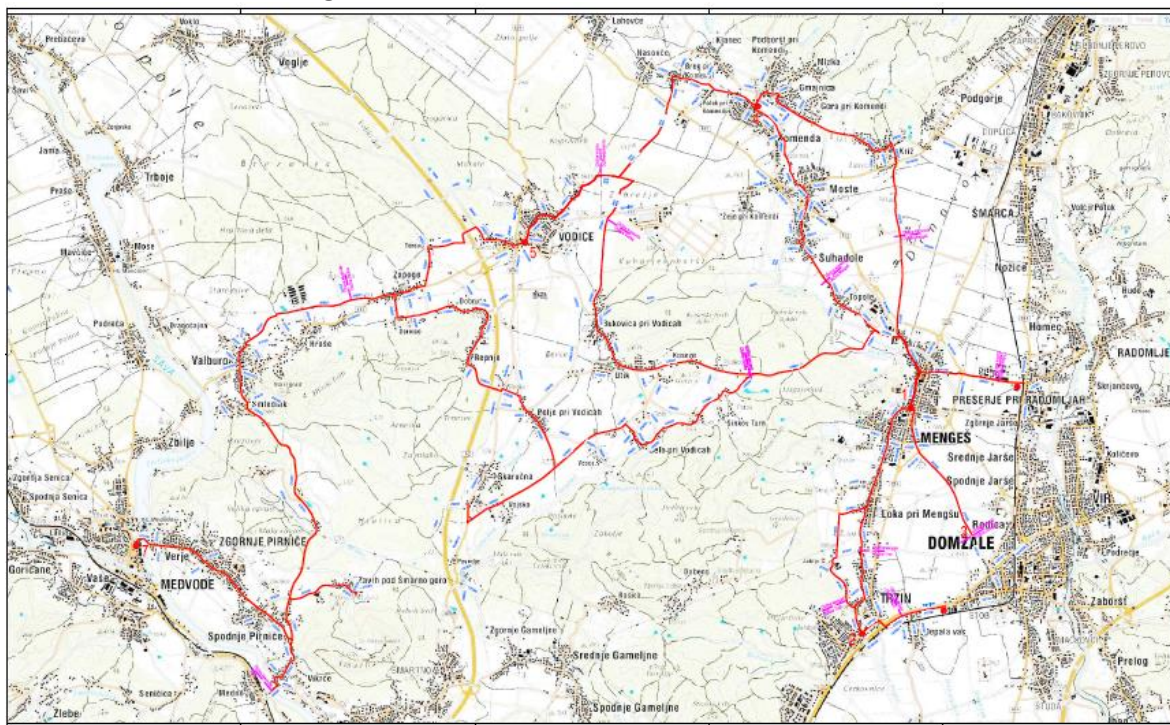
Učenci o seminarski nalogi in projektu razmišljamo takole...

- Moje osebno menenje o turistični seminarski nalogi je tako... Vzela nam je veliko časa, dela in potrpljenja. Sama nisem vedela, da je treba napisati tako seminarsko nalogo. V nastajanju smo se veliko novega naučili in tudi spoznali. Povezali smo se z različnimi ljudmi; z našim županom in drugimi. Seminarska naloga je obsežna in napolnjena s številnimi podatki. Vesela sem, da smo se je lotili in tudi naredili do konca.
- Projekt kapljic Vodic mi je všeč, ker je izdelan za praktično uporabo. Pomemben je za rekreacijo na prostem, kolesarji bodo tako lahko na zanimiv način izvedeli o znamenitostih in značilnostih Vodic. Učenci smo opisali znamenitosti in jih pretvorili v zgodbo. To mi je všeč, saj se bo kolesar na točkah, kjer se bo ustavil, s pomočjo svoje domišljije vživil v zgodbo.
- Pri pisanju seminarske naloge me je najbolj presenetila količina pisanja mailov in dela, ki smo ga morali vložiti vanjo. Naučila sem se, kako napisati mail in razna besedila. Izvedela sem o novih izviri v občini in o raznih znanih osebah (npr. Marija Kosec).
- Pri turistični vzgoji sem se naučila kaj pomeni turizem. Naučila sem se tudi kako narediti spominek in kaj moraš pri tem upoštevati. Odkrila sem nove znamenitosti v občini Vodice. Izvedela sem podatke o znamenitostih, ki jih nisem poznala. Presenetilo pa me je število vodnih izvirov v Vodica.

PRILOGA 1

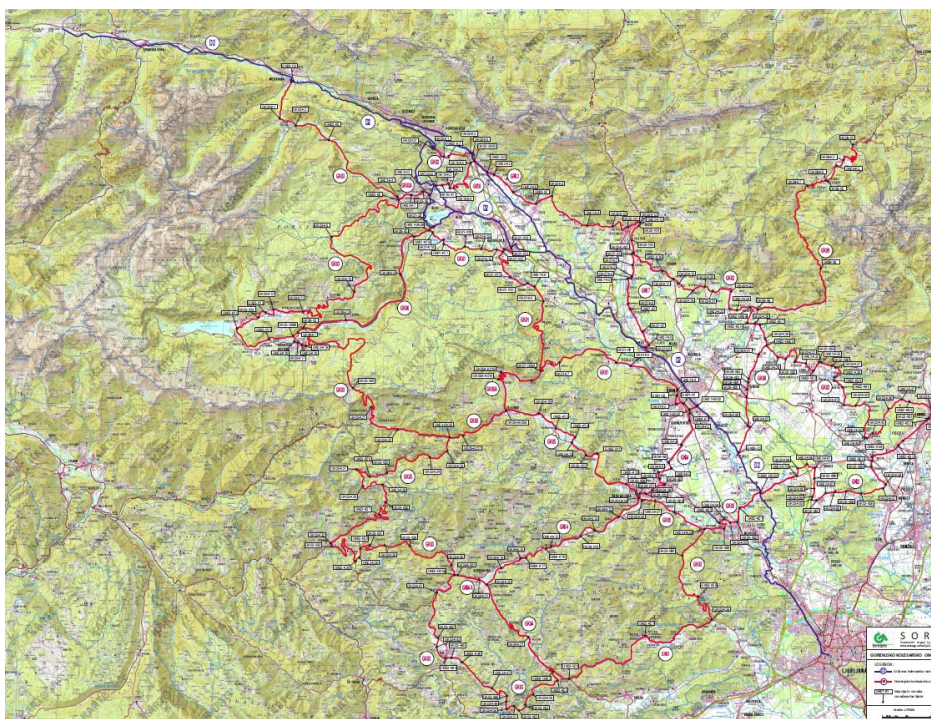
PROJEKTI KOLESARSKIH POTI:

1. Načrtovanje in povezovanje kolesarskih in drugih poti na območju občin Domžale, Komenda, Medvode, Mengeš, Trzin, Vodice

Vir: Občina Vodice-projekt kolesarskih stez

2. Gorenjsko kolesarsko omrežje

Vir: Občina Vodice-projekt kolesarskih stez

Gre za vzpostavitev turističnega produkta Gorenjsko kolesarsko omrežje, v katerem sodelujejo občine Gorenjske in Osrednjeslovenske regije. Aktivnosti obsegajo vzpostavitev usmerjevalnih tabel za kolesarje ob občinskih cestah, tiskanje zemljevidov in umestitev kolesarske mreže na svetovni splet, pripravo opisov zanimivosti ob poteh ter vključitev turističnih subjektov ob kolesarskih poteh – projekt bo izveden v 2019.

3. E-nostavno na kolo

Predmetni projekt je pripravljen kot projekt sodelovanja več lokalnih akcijskih skupin (LAS) in predstavlja nadgradnjo projekta Gorenjsko kolesarsko omrežje. Na območju občine Vodice je predvidena ureditev 9 kolesarjem prijaznih točk, v okviru katerih je predvidena vzpostavitev infrastrukture (servisni stebrički, stojala za kolesa, urbana oprema – ni še točno znan izgled opreme). Na 3 točkah bo omogočeno tudi polnjenje električnih koles.

Lokacije (polnilnice za električna kolesa so predvidene pri OŠ Vodice, OŠ Utik in pri trgovini na Skaručni).

4. Vodiška kolesarska pot

Vir: Občina Vodice-projekt kolesarskih stez

PRILOGA 2

V Ustavo vnesen **70.a člen določa**, da ima vsakdo pravico do pitne vode, da so vodni viri javno dobro v upravljanju države ter da služijo prednostno in trajnostno oskrbi prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev ter v tem delu niso tržno blago. Prvi odstavek nalaga državi in posredno občinam, da se vsakemu prebivalcu Republike Slovenije v skladu z infrastrukturo (dostop do omrežja, javni in vaški vodovod, dovoz pitne vode ipd.) **zagotovi pitna voda**. Z opredelitvijo pravice do vode kot temeljne človekove pravice pa nase sprejemamo **dolžnost** in jasno zavezo ohraniti naravne vire,

med katere sodijo tudi slovenske vode in vodni viri, zanamcem. Da bodo vodni viri služili trajnostno oskrbi prebivalstva, pomeni sprejemati ukrepe, ki bodo naslednjim rodovom omogočili dostop do **kakovostne** pitne vode, zato je nujno treba preprečevati in zmanjševati onesnaževanje, varovati okolje ter preventivno delovati.

Vir: <https://www.uradni-list.si/e-bilten/novica/ukrepi-danes-za-jutri---pravica-do-pitne-vode-v-ustavi-rs>

PRILOGA 3

Znamenitosti in znane osebnosti

ZGODBE KAPLIJC VODIC

Sandoleja Pučko, Špela Rakun, Sara Bonča: Uvod

Pozdravljen, spoštovani kolesar. Smo kapljice, ki ti bomo danes delale družbo. Trenutno se skupaj s tabo nahajamo na začetku tvoje in naše poti. Na tem mestu pa se je začela tudi pot učencev OŠ Vodice, ki so zapisali naše zgodbe, zgodbe kapljic Vodic. Po poteh, kjer se boš vozil, dragi kolesar, se me pretakamo že milijone let. Poznamo prav vsak kotiček. Tako smo živahne in vztrajne, da je kraj dobil v 11. stoletju ime po nas – Vodice. Res, zelo uživamo, ko polzimo med kamni v podtalnico. Ko pa nam tam spodaj postane dolgčas, se prikažemo na površju kot različni izviri. Živimo v Povodju, Šinkovem Turnu, Vesci, Vodicah, Dornicah, Skaručni, v Selu, Kosezah, Utiku, Bukovici, Repnjah, v Torovem, Vojskem, Zapogah, Polju in Dobruši. Če se ne motim, se boš danes peljal prav skozi te nam ljube vasi naše občine Vodice. Vsaka od nas živi v svojem studencu in pozna skrivnosti svojega doma, vsake toliko časa pa se dobimo v enem izmed studencev in se malo pomenimo. Priznamo, marsikdaj smo jezne na mimoidoče domačine in druge obiskovalce, ki odvržejo nešteto odpadkov, takih in drugačnih, zaradi katerih smo umazane in zato nas ljudje ne morejo piti. Me pa smo tukaj, da oskrbimo skoraj 5000 domačinov in še vse druge naključne obiskovalce naših krajev. Zato te prosimo, da naravo, naš dom, pustiš urejen, s seboj odneseš odpadke in jih varno odložiš na prava mesta. To te naprošamo me, kapljična skupnost Občine Vodice. Želimo lepo potovanje po naših kolesarskih poteh, na katerih ti bomo delale družbo z našimi zgodbami, zato le postoj tam, kjer zagledaš narisano kapljo, in nam prisluhni.

Vir: spletna stran občine Vodice, g. Jurij Šilc

1. Špela R. :Luka Janežič

Živijo, sem čista in pitna kapljica, pretakam se po ceveh doma Luke Janežiča. Oh, ker Luka velikokrat zaradi treningov ni doma, sem tako sama. A se še predobro spominjam Luka, kako rad me je pil vsako jutro in kolikokrat me je vzel na trening ohh. Povem ti, da vem čisto vse njegove dosežke, mi verjameš? In glede na to, da sem zdaj tako osamljena ti lahko zaupam nekaj njegovih značilnosti. Že od malega je zelo rad tekel, od njegovega 8. leta dalje ne pomnim, da je bil kakšen dan, ko ni tekel. No in tako je postal eden naših najboljših tekačev. Podiral je rekord za rekordom, dokler ni postavil najboljši čas na 400m. Zato je že odkar pomnim član Atletskega društva Kladivar Celje. Sedaj pa

moram iti ker Luka pride domov, da pa boš tudi ti slišal glas našega junaka sem ti priložila intervju z njim... adijo kolesar, srečno pot ti želim....(intervju)

2. Sara: Franc Štupar

Sem kapljica poliglot, zato rada tečem po ceveh današnje knjižnice oz. nekdanje šole v Vodica. Veš zakaj? Zato, ker je Franc tam preživel veliko časa. Te zanima kdo je on? Pisalo se je leto 1862., ko se je v Vodica rodil on, agrokemik in eden prvih slovenskih esperantistov. Ime je dobil po okulistu judovskega rodu, ki je objavil prvi učbenik esperanta in se podpisal s psevdonimom Dr. Esperanto. Ljudje so se spraševali, če je pošteno da je svetovni jezik angleščina. Želeli so jezik, ki ne bi bil nobenemu narodu materni. Ta jezik naj bi omogočil vsem ljudem enakopravno in neposredno sporazumevanje. In kdo si je ta jezik izmislil? To je bil Zamenhof. Iz indoevropskih jezikov je vzel besedne sestavine, ki se najpogosteje pojavljajo v teh jezikih ali imajo najbolj vesplošen pomen. Govori ga več kot 2 milijona ljudi po celem svetu. In tudi jaz sem se ga malo naučila med poslušanjem vodiškega esperantista Franca Štuparja. Le pojdi naprej, da te ne zadržujem preveč!

<http://arhiv.gorenjskiglas.si/article/20150720/C/150729986/valentin-vrbnik-iz-kranjske-kiparske-delavnice>

3. Nika Dermastja: Pekarna prest

Sem kapljica, moj nadimek je kapljični gurman. Nahajam se blizu pekarnice prest Jagodic. V pekarni prest Jagodic pečejo najboljše preste daleč naokoli. Takšne vrste preste pečejo samo še v Vodica. Vsak dan se mi cedijo sline za temi dobrotami. Zelo vesela sem, ko sem lahko tudi sama del postopka izdelave vodiških prest. Marsikdo ne ve, ampak vodiške preste pred peko pokuhajo. Ko se preste spečejo, jih veseli Vodičani z veseljem kupijo. Najraje imajo sveže pečene preste, ki so zelo mehke. Tudi družina Jagodic je vesela in zabavna. Preste pečejo že četrto generacijo in še vedno kaže, da bodo to tradicijo nadaljevali. Recept za te okusne preste izvira iz samostana v Adergasu oz. Velešovem pri Cerkljah na Gorenjskem. Recept se uporablja že od davnega leta 1700. Svojo pekarno imajo na Kamniški cesti 22. Ti za enkrat še ne veš kako dobre so naše vodiške preste. Imajo noro dober vonj in še boljši okus. Izgled pa je tudi perfekten. Če si vsaj malo privoščiš, pojdi in si kupi najboljšo presto na svetu. Odločitev je tvoja, ampak verjemi meni, ne bo ti žal. Pa dober tek!

Viri:

<https://www.vodice.si/objava/60023>

<https://poisci.me/ponudnik/pekarna-prest-jagodic-domaca-obrt-damijan-jagodic-s-p-vodice/>

<http://www.vodiska-presta.si/>

4. Špela Rakun: Mlinčki Lokarje

Sem radovedna mala kapljica, ki raziskujem podzemlje s smeri Brnika, zato mnogi ne vedo zame. Kot potoček pridem na površje pri majhni vasi Lokarje. Pot nadaljujem skozi gozd, gosto vejevje, dokler

ne pridem do majhne jase, na kateri je človek naredil potko in nanjo nasul kamenje, da lahko tečem prosto in me nič ne ovira. Vprašaj domačine, kod vodi pot do mlinčkov, ko zagledaš prvega, nadaljuj s poslušanjem moje zgodbe. Če si dobro pozoren, boš opazil skulpture iz korenin. Nekje med koreninami pa se skriva angelček. Najdi ga! Meni se tudi mudi raziskovat, zato odbrzim naprej proti mlinčkom, se zlijem pod njimi in mlinčki veselo zaropčejo »tok tok«. Sem čista, a kalna, zato me ljudje ne pijejo, kar pa ne velja za kakšno srno ali zajčka, ki me z veseljem požgečka in naredi požirek. Le občasno vidim kakšnega domačina, a jih je mnogo premalo, zato sem pogosto osamljena. Na koncu vasi si pot utrem čez vodiške travnike, tako mi ljudje pravijo tudi Graben. Tu je moje slovo od čudovite vasice Lokarje. Upam, da si se ob poslušanju ptičev in sedenju na klopici odpočil, saj te čaka še veliko novih podvigov.

Vir: ga. Marija, ga. Meta, Atlas okolja

5. Sara Bonča: Mlinčki

Hoj! Pssst. Morda se čudiš, kam te bom sedaj peljala. Pridi po poti v Suhadolske gozdove pod Bukovski hrib. Vprašaj domačine, kje je pot do mlinčkov, ko jih zaslišiš, kako ropčejo, se vsedi in prisluhni moji zgodbi. Nahajam se v vodi, jaz pristrčna in poskočna kapljica, ki sem pitna, zato me, dragi kolesar, zajemi in se okrepčaj. V suhadolskih gozdovih izvirata dva potočka, prvi je Mrzli studenec, na katerem ropče več kot 60 mlinčkov, velikih in majhnih. Drugi je Žegnan studenec, kjer se trenutno nahajam. Najdi ga in pojdi tja. Potem poslušaj mojo zgodbo naprej. Poznaš Petra Pavla Glavarja? To je bil slovenski rimskokatoliški duhovnik, gospodarstvenik in mecen. Dolgo nazaj naj bi med potjo iz Komende v Ljubljano tudi on tu zajel vodo in studenec »požegnal«. No, vsaj govorice tako pravijo. Ko je zima, so vsi mlinčki okovani v led. Ampak jaz in ostale kapljice ne postanemo ledene kocke, toplejše smo od okolice, poleti pa jo hladimo. Anekdota pravi, da se je nekaj let nazaj dama v zrelih letih z nami umila in se posledično pomladila skoraj do neprepoznavnosti. To drži? Se ne spomnim. Lahko pa poizkusiš tudi ti! Če so te lepote mojega domovanja navdušile, naj ti zaupam še nekaj. Levo od mlinčkov vodi pot, ki se nadaljuje mimo 14. križev. To je križev pot slovenskega naroda, tam boš izvedel vse pomembne prelomnice tvojih prednikov. Kolo pa le pusti pri mlinčkih. Le pogumno!

Vir:

<https://www.vodice.si/Files/eMagazine/147/42710/Oktober%202015.pdf>

<http://www.sprehodi.marjan-semrl.com/mlincki-suhadole/>

<http://www.td-komenda.si/naravne-znamenitosti/suhadole/>

6. Nika D., Jure: Ivan Selan

Sem kapljica, pravi strokovnjak v orientaciji, ki že celo življenje išče nove skrite koticke. Trenutno se nahajam v bližini Bukovice, kjer je nekoč živel oče Ivana Selana. Najbrž ti ni znano kdo je to. Naj ti ga na kratko opišem. Ivan Selan, rojen kot Janez Selan je bil znan slovenski kartograf. Zanimivost je tudi, da je imel njegov oče kar 29 otrok s tremi ženami, od tega jih je 11 umrlo še preden so dočakali pol leta. Živel je v Jugoslaviji, natančneje v Suhadolah pri Komendi in tam bil znan predvsem po

ponarejanju denarja. Vse skupaj se je začelo, ko se je znašel v veliki finančni stiski, v Peskovi hranilnici v Ljubljani je izgubil ves denar. Odločil se je, da bo ponaredil toliko denarja kot ga je izgubil. Pri tem je razmišljal takole: » Če uspem, se bom rešil iz zagate, če me dobijo, pa bom postal znan.« Uresničilo se je drugo in kmalu za tem so ga zaslišali na Deželnem sodišču v Ljubljani. Ni bil kaznovan, ponudilo se mu je celo delo. Vojaški inštitut v Beogradu mu je ponudil delo kartografa. To delo ga je veselilo in bil je zelo uspešen kartograf tistega časa. Izdeloval je zemljevide raznih krajev, držav, združenj... Znan je bil tudi po maketah. Njegova dela so kakovostna, natančna, vsebinsko bogata in tudi lepo izdelana. Tako, dragi kolesar, sedaj si spoznal prigode pomembnega človeka v kartografiji tega majčkenega dela Evrope.

https://sl.wikipedia.org/wiki/Ivan_Selan

https://sl.wikipedia.org/wiki/Ivan_Selan

7. Sara: Žan Kranjec

Med kolesarjenjem po Vodicah in pogledu na gozdove, gore in modre potoke, si moraš tudi malo odpočiti. Zdaj je pravi čas za to. Nahajava se namreč na avtobusni postaji v Bukovici, kjer je svoje prve korake naredil tudi Žan Kranjec. Ti si odpočij, medtem pa ti bom jaz, športno obarvana kapljica, povedala, kdo sploh je on. Si že slišal zanj? Sigurno si ga že videl, kako zavija med količki na beli strmini. Je namreč izvrsten alpski smučar, rojen pred približno 26 leti v Ljubljani. Njegov današnji dom pa je v kraju, v katerem se trenutno nahajava-Bukovici. Šolal se je na naši vodiški šoli, Gimnaziji Šentvid in na biotehniški fakulteti. S smučanjem se je začel ukvarjati pri sedmih letih. Že takrat je bil uspešen na mednarodnih otroških tekmovanjih. Pri 17. letih pa se je pridružil slovenski reprezentanci. Najljubši disciplini sta mu slalom in veleslalom. Povedala sem ti nekaj bistvenih podatkov o njem. Zdaj pa je čas, da skočiš na kolo. Čaka te še veliko zanimivih zgodb. Uživaj!

Vir: Žan Kranjec, ga. Lidija Šuštar

8. Sara: Koseški bajer-Phliški bajer

Nahajava se, ti, dragi kolesar, in jaz, zgovorna, prijazna kapljica, ob Koseškem bajerju, kjer je dom številnih žab. Tu so včasih kopali tudi glino. Vozili so jo v Komendo, saj je bila tam razširjena lončarska in pečarska obrt. Zato je tu nastala jama, ki jo je pred približno 200 leti zalil bližnji studenec. Na srečo, drugače me danes ne bi bilo tukaj. Imam kar nekaj prijateljev, saj bajer ni majhen. V dolžino meri okoli 300 m, na najširšem delu pa je širok 100 m. Včasih me pot popelje v potok Graben oz. Dobrova, ki teče iz tega bajerja. Ko se v zimskem času z drugimi kapljicami ter ribami lovimo in igramo različne igre, nad nami kar nekaj ljudi pridno drsa. Doslej se nam na srečo ni še nihče pridružil, čeprav bi jih zelo želela spoznati. Kopanje pa zaradi umazanije ni priporočljivo. Sploh pa ne pozimi. Ob bajerju srečam kar nekaj ljudi, ki se sprehajajo, saj gre mimo pot do Mengeške koč. Pogosto mi ponoči delajo družbo ribiči, nekateri so še zelo mladi. Lovijo ostriže, amurje, some, smuče, da velikih krapov sploh ne omenjam. Predlog, dragi kolesar, naslednjič me obišči z ribiško palico.

Vir:

http://www.o-vodice.lj.edus.si/TPLG/TurizmuPomagaLastnaGlava_datoteke/Page2192.htm

9. Nika P.: Grad Šinkov Turn

Sem pustolovska kapljica in danes ti bom razkrila svojo zgodbo, dragi kolesar, zato se usedi in si odpočij. Povedala ti bom, kako sem se v preteklosti imela na gradu Šinkov Turn. Najprej se skupaj odpraviva v daljno leto 1250. Na točki, kjer danes stojiš ti, sem se nek dopoldan bleščala v sončnih žarkih. Nenadoma so prišli ljudje in se začeli pogovarjati, da bodo na tem mestu nekaj zgradili. Pri radovedni sosedi, sem slišala, da bo to grad.

Uspelo mi je tudi izvedeti, kdo bo lastnik te graščine. To je bil veličastni baron Amalrich Schenck, po katerem se je grad tudi imenoval – Šinkov Turn. Grad so zelo hitro zgradili, jaz pa sem lahko le nemo opazovala, saj nisem vedela, kaj bo z mano. Naredili so mogočen zid in ogromen stolp, bil je visok kar 17 metrov. Mislila sem, da bom imela kakšno pomembno vlogo v gradu, a se to žal ni zgodilo ...

Občasno so prihajali ljudje, ki so me zajemali, se z menoj umivali, zalivali rastline in me kuhali. To so počeli celo večnost in med tem časom so se lastniki gradu kar menjavali – gospod Ainkhur, Franc Krištof Schwab, Jožef Andrej Kron – lahko bi jih naštevala cel dan.

Grad so lastniki tudi večkrat prenovili. Nekateri med njimi so imeli otroke. Vsako lepo, toplo, sončno popoldne so se okopali v meni. Z menoj so se igrali, največkrat so se škropili in imeli vodne vojne. Leta so hitro minevala. Eden mojih najljubših trenutkov v gradu je bila ustanovitev šole, ki se je nahajala v grajskih prostorih. Takrat sem doživela največ, poleg tega pa sem se tudi kaj naučila, saj so me velikokrat imeli v učilnici pri pouku kar v vazi za rože. Počasi pa so prišli težki in predvsem grozni dnevi, kajti bližala se je 2. svetovna vojna. Nikoli ne bom pozabila 9. 12. 1943, ko so partizani uničili grad in ga požgali. To so bili zelo grozni prizori in takrat sem celo pomagala pri gašenju, skoraj bi me zmanjkalo. Grad je bil v tistem času v katastrofalnem stanju. 45 let kasneje se je občina Vodice odločila obnoviti ostanke obzidja in paviljona. Zelo sem vesela, da so ponovno začeli prihajati ljudje, ki so oživel dogajanja v paviljonu. Tam se odvijajo slikarske razstave in razni kulturni dogodki.

Vedno sem pripravljena na nove zgodbe in dogodivščine in verjemi mi, dragi kolesar, te mi nikoli ne uidejo. In če mi danes prisluhneš, ti povem, kaj sem slišala včeraj ...

Vir:

- Grad v Šinkovem Turnu- Srečo Merčun (2015)
- www.gradvi.si
- www.Vodice.si
- www.najdi.si

10. Jure: Marija kosec

Moje ime je kapljica vodiška. Po vodicah plavam že od časa naše Marije, ki se je rodila 5.9.1947.

Bila je Slovenka prej pa še Jugoslovanka. Živela je v Vojskem. Neverjetno ampak ravno sem se spomnila še njenih staršev Tomaža in Marije. Zelo prijazni osebi.

Ukvarjala se je s keramištvom in v tem je bila zelo uspešna. Bila je svetovno znana . Strokovno je bilo njeno področje elektronska keramika še posebej pa materiali imenovani piezoelektriki. Ampak to vas najverjetneje ne zanima toliko kot to, da je bila gostujoča prof. na dveh različnih tujih šolah École Polytechnique Fédérale de Lausanne in univerzi Shizuoka, Hamamatsu . Zdaj pa kar do naslednje zgodbe.

VIR: https://sl.wikipedia.org/wiki/Marija_Kosec

<https://gw.geneanet.org/jkosir?lang=en&pz=anze&nz=dolnicar&p=marija&n=kosec>

11. Povodje

Hojla, sem kapljica iz Povodja. V ribogojnici Povodje prebivam že vrsto let. Že mnogo rib je plavalo z menoj. Ribogojnica Povodje deluje že od leta 1950. Napaja se iz potoka Gameljščica, ki izvira

nekaj kilometrov nad ribogojnico. Od leta 2006 je najemnik g. Miran Petrovič. Sva dobra prijatelja. Medtem, ko on skrbi za ribe ga jaz opazujem. Mnogokrat se tudi z ribami pogovarjam kako pa je njim tukaj, pravijo da nebi mogle živeti v boljši oskrbi. Oh, skoraj sem pozabila povedati. Letno tam vzgojijo približno 30.000 kg šarenke in 2.000 kg zlatovčice. Oskrbujejo kar nekaj ribarnic in menz ter gostilen. Če pa ravno kolesariš mimo Povodja pa se zapelji do ribogojnice kjer ti bodo prodali neočiščeno ali pa očiščeno postrv. Imajo tudi nasvete in recepte za okusne jedi z ribami. Ko se pretakam po ribogojnici pa opazim da ob ponedeljki in praznikih nikogar ni. Pred kratkim sem ugotovila da takrat ljudje počivajo in so doma z družino. Enkrat sem se po pomoti znašla pri lastniku doma, ker sem zaplavala v vrečko rib v kateri so bile mogoče ribe za njegovo kosilo. Hvala bogu je to opazil in me še pred odhodom spustil nazaj. Pa lepo se imej. En lep ribogojniški pozdrav iz Povodja.

12. Sergeja: Pečarstvo Fujan

Pri Lončarjevih se je včasih reklo pri pečarstvu Fujan, kjer so imeli najboljše delo – izdelovali so lonce ter piskre s pomočjo mojih prijateljic. Kapljice smo imele res veliko vlogo pri glini, saj smo me glino nanesele, me smo poskrbele, da se glina ni izsušila. Glino in moje prijateljice so nabirali v gozdu med Bukovico in Mostami. S pomočjo nas kapljic pri Lončarjevih izdelujejo različne stvari, kot so lonci, piskri, posode, kamine ter pečnice. Čudovite stvaritve, ti rečem!

Vir: <https://kamini-fujan.si/>

13. Sergeja: Samostan Repnje

Živjo, sem verna in sladkosneda kapljica. Danes ti bom povedala mojo zgodbo iz samostana Repnje. Nekega dne sem se spuščala po klančku, mimo gradu, ki ga je Katarina Šporn 1870 podarila jezuitom. Bila je veleposestnica, vdova in ni imela otrok. Čez nekaj časa, ko je v tisti deželi vladal novi deželni predsednik, sem ob hudem nalivu spet pritekla po klancu, vendar tokrat ni bilo ne videti ne slišati jezuitov. Izvedela sem, da jih je dal deželni predsednik izgnati. S tem je razjezil Katarino Šporn, ki je dala zgraditi šolo za deklice, kjer so pouk poučevale šolske sestre iz Maribora. Šola je postala zelo znana 5-razredna šola. Leta 1971 je na šolo prišla sestra Vendelina, ki je začela poučevati gospodinjski pouk. Prijateljice kapljice so mi pripovedovale, kako so zašle v njeno kuhinjo, kjer je vedno lepo dišalo. Sama si nisem nikoli uspela vzeti čas, da bi prišla na obisk v kuhinjo in jo opazovala pri delu. Ko se je postarala, je njeno mesto nadomestila njena učenka sestra Nikolina – njena kuhinja je postala znana po vsej Sloveniji. Danes pa včasih tečem mimo samostana, če dobro prisluhnem, slišim molitev in lepo petje 18.-ih sester.

Vir: <http://www.solske-sestre.si/sl/repnje>

14. Jernej Kopitar

Živjo, kolesar. Kako se imaš na kolesarjenju in ob pogledu na zelene pašnike polne rož. Sem kapljica jezikoslovka in povedala ti bom, kdo je pomemben Slovenec, rojen v hiši, ki jo vidiš pred seboj, dolgo nazaj v letu 1780, v novem veku. To je Jernej Kopitar, jezikoslovec in publicist. Bil je član Zoisovega kroga, ki je močno vplival na njegovo miselnost. Saj veš, tisti bogat graščak, ki je podpiral večino takratnih slovenskih izobražencev. Jernej Kopitar se je največ ukvarjal s slovnico in z jezikoslovjem. Motilo ga je, ker takrat še niso imeli ustreznih učbenikov za poučevanje on pa je poučeval veliko. Sploh pa je postal kar malo jezen, ker ni mogle naučiti hčerke francoskega bogataša, lepih slovenskih

povedi. Slovenščina takrat še ni imela pravil kot jezik. Zato se je vsedel za mizo in napisal osnovna slovnična pravila. Imel je velike zasluge za nas, slovenski narod. Napisal je namreč prvo slovensko znanstveno slovnico. Njegovi spisi še vedno slovijo po Evropi. Umrl je na Dunaju, 36 let kasneje pa je bila odkrita spominska plošča na njegovi rojstni hiši, tu v Repnjah.

Za konec pa ti zaupam še to, da se s Prešernom nikakor nista mogla zmeniti, kakšne črke bodo Slovenci uporabljali v tistem času. Malo ga je tudi motilo, ker naš največji pesnik ni prav dobro upošteval njegovih slovničnih pravil. Zato mu je France, ki se z njim ni strinjal, v pesmi zabrusil tisti znani stavek, »Le čevlje sodi naj Kopitar!« Mi pa se Jerneja Kopitarja spominjamo vsako šolsko uro slovenščine, ko se učimo njegova pravila.

Kapljica jezikoslovka ti želi veselo kolesarjenje še naprej. Čaka te še veliko zanimivih zgodb.

15. Špela R.: Dobruški studenec

Si kaj utrujen, dragi kolesar? Le malo postoj ... Sem mala bistra in zdravilna kapljica, ki živim v majhni, a čudoviti vasi Dobruša. Tečem pod Repenjskim hribom, da se izognem radovednim očem, imam tudi kraške značilnosti. A ko mi pod zemljo postane prehladno, pridem na dan kot Dobruški studenec. Takrat me pogrejejo sončni žarki, a imam vseeno skozi celo leto, ne glede na letni čas, 10 °C. Izdam ti lahko tudi skrivnost, zakaj me imajo domačini tako radi. Ko je v naših krajih suša, jaz ne presahnem, ampak še vedno veselo žlobudram. Domačini me zato cenijo že od leta 1920, ko so ljudje spoznali, kako zdravilna sem, in so me začeli uporabljati pri vsakdanjih opravilih. Na kar pa sem najbolj ponosna, je, da sem primerna tudi za pitje.

In ko se sredi poletja pripelješ mimo ti, kolesar, me natoči v svojo plastenko in si z menoj pogasi žejo. To ti bo dalo moči za nove podvige. Ne skrbi. Jaz se vedno vrnem nazaj pod Repenjski hrib, kjer bom še stoletja razveseljevala ljudi, ki se bodo pripeljali tod mimo.

Vir:

https://www.google.com/search?q=dobru%C5%A1ki+studenec&client=firefox-b-ab&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwi03bbCxZDgAhXFsqQKHYAQBtQQ_AUIDigB&biw=1680&bih=936#imgrc=G8n5QCJHmddYGM: